

12 DECEMBRIE

**SLUJBA
SF. IERARH
SPIRIDON
AL TRIMITUNDEI**

ATENA, 1907

**Ἀκολουθία ψαλλομένη ἐν Μεσολογγίῳ τῇ κζ'.
Δεκεμβρίου, εἰς ἀνάμνησιν τῆς ἰάσεως
παραλύτου ἐν τῷ ναῷ
τοῦ θαυματοδρύτου Σπυρίδωνος.**

Πόνημα Σπυρίδωνος Τρικούπη τοῦ ἐκ Μεσολογγίου·
τὰ δὲ Ἀπόστιχα καὶ Καθίσματα ποίημα Γερμανοῦ Καρούδου
τοῦ ἐκ Κεφαλληνίας.

Ἐσπέρας μετὰ τὴν συνήθη στιχολογίαν τὸ Μακάριος
ἀνὴρ· εἰς τὸ Κύριε, ἐκέκραξα ἰσιῶμεν στίχ. ς'. καὶ ψάλ-
λομεν Προσόμοια τοῦ Σπυρίδωνος.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων Ταγμάτων.

Ταῖς ἀρεταῖς διαπρέψας τὸ ἐνιαῖον τρανώς, τῆς τριση-
λίου αἰγλης ἐν Συνόδῳ πανσέπτῳ, ἐκήρυξας, Σπυρίδων,
καὶ τὸν Υἱόν, τῷ Πατρὶ ὁμοούσιον, τὸν εὐδοκία τοῦ φύ-
σαντος ἀπαθῶς, ἐκ Παρθένου βρεφουργούμενον.

Ω: ἀρωμάτων φιάλαι αἱ σιαγόνες σου, μυρεψικῶς κερ-
νώσαι, τὰς ἰάσεις, θεόφρον, ἐνθέως συγκαλοῦσιν ἐν τῷ
ναῷ εἰς ὁσμὴν τῶν θαυμάτων σου, τοὺς αἰτουμένους, θεό-
ληπτε, ἐκτενῶς, θείαν χάριν τῶν ἰάσεων.

Επιφανεῖς παραλύτῳ κατ' ὄναρ ὄρθριος, τῇ τοῦ Πρω-
τάθλου μνήμῃ, ἐν ναῷ σου ἁγίῳ, συνέσφιγξας, Σπυρίδων,
ὑπερφυῶς· διὸ ἄγοντες, ἔνδοξε, τοῦ ἱαθέντος τὴν μνήμην
χαρμονικῶς, ἐτπσίως εὐφημοῦμέν σε.

— 6 —

Εἶτα τοῦ Στεφάνου, ἤχος δ'.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Τῆ τοῦ Πνεύματος χάριτι, λαμπρυνθεὶς τὴν διάνοιαν, τῆ μορφῇ ὡς Ἄγγελος, ὤφθης, Στέφανε, διαδοθείσης τῷ σώματι, τῆς ἐνδον λαμπρότητος, καὶ τὴν αἴγλην τῆς ψυχῆς, φανερούσης τοῖς βλέπουσι· δι' ἧς ἔτυχες, καὶ φωτὸς θεωρίας, οὐρανῶν σοι, παραδόξως ἀνοιγέντων, ἀρχὴ Μαρτύρων καὶ καύχημα.

Ὡς βαθμῖδες καὶ κλίμακες, πρὸς οὐράνιον ἀνοδον, αἱ τῶν λίθων νιφάδες σοὶ γεγονάσιν· ὧν ἐπιβαίνων τεθέασαι, ἐστῶτα τὸν Κύριον, τοῦ Πατρὸς ἐκ δεξιῶν, σοὶ ὁμώνυμον στέφανον, προτεινόμενον, δεξιᾷ ζωηφόρῳ· οὐ πλησίον, ὡς καλλίνικος παρέστης, καὶ Ἀθλητῶν ἀκροθίνιον.

Εν σημείοις καὶ τέρασιν, ἀπαστρέπτων καὶ δόγμασι, παρανόμων ἔσθεςας τὸ συνέδριον· καὶ ὑπ' αὐτῶν ἀναιρούμενος, καὶ λίθοις βαλλόμενος, ὑπὲρ τῆς τῶν φονευτῶν, σὺ προσήχου ἀφέσεως, ἐκμιμούμενος, τὴν φωνὴν τοῦ Σωτήρος· οὐ εἰς χεῖρας ἐναπέθου σου τὸ πνεῦμα, τὸ ἱερώτατον, Στέφανε.

Δόξα, τοῦ Πρωτομάρτυρος, ἤχος β'. Ἀνατολίου.

Τῷ βασιλεῖ καὶ δεσπότῃ τοῦ παντός, τεχθέντι ἐπὶ γῆς, Στέφανος ὑπέρλαμπρος προσφέρεται, οὐκ ἐκ λίθων τιμίων κατεσκευασμένος, ἀλλ' ἐξ οἰκείων αἱμάτων διηθηθισμένος. Ἀλλ', ὦ φιλομάρτυρες, δεῦτε, τὰ τῶν ἀσμάτων ἀνθη δρεψάμενοι, τὰς κεφαλὰς ἀναδησώμεθα, καὶ τοῖς ὕμνοις ἀναμέλποντες, εἰπώμεν· Ὁ σοφία καταγλαίσθεις, καὶ χάριτι τὴν ψυχὴν, Πρωτομάρτυς Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, αἴτησαι ἡμῖν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

— 7 —

Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς, ὁ αὐτός.

Μέγα καὶ παράδοξον θαῦμα τετέλεσται σήμερον! Παρθένος τίχτει, καὶ μήτρα οὐ φθείρεται. Ὁ Λόγος σαρκοῦται, καὶ τοῦ Πατρὸς οὐ κεχώρισται. Ἄγγελοι μετὰ ποιμένων δοξάζουσι, καὶ ἡμεῖς σὺν αὐτοῖς ἐκβοῶμεν· Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη.

Εἴσοδος. Τὸ Φῶς ἱλαρόν.

Τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ ἀναγνώσματα.

Παροιμιῶν τὸ ἀνάγνωσμα.

Μνήμη δικαίου μετ' ἐγκωμίων, καὶ εὐλογία Κυρίου ἐπὶ κεφαλὴν αὐτοῦ. Μακάριος ἄνθρωπος, ὃς εὔρε σοφίαν· καὶ θνητός, ὃς οἶδε φρόνησιν. Κρεῖσσον γὰρ αὐτὴν ἐμπορεύεσθαι ἢ χρυσίου καὶ ἀργυρίου θησαυρούς· τιμιωτέρα δέ ἐστι λίθων πολυτελῶν· οὐκ ἀντιτάσσεται αὐτῇ οὐδὲν πονηρόν· εὐγνωστός ἐστι πᾶσι τοῖς ἐγγίζουσιν αὐτήν· πᾶν δὲ τίμιον, οὐκ ἄξιον αὐτῆς ἐστίν. Ἐκ γάρ τοῦ στόματος αὐτῆς ἐκ-

πορεύεται δικαιοσύνη, νόμον δὲ καὶ ἔλεον ἐπὶ γλώσσης φο-
ρεῖ. Τοιγαροῦν ἀκούσατέ μου, ὦ τέκνα· σεμνὰ γὰρ ἐρῶ· καὶ
μακάριος ἄνθρωπος, ὃς τὰς ἐμὰς ὁδοὺς φυλάξει. Αἶ γὰρ
ἐξοδοί μου ἐξοδοὶ ζωῆς, καὶ ἐτοιμάζεται θέλησις παρὰ Κυ-
ρίου. Διὰ τοῦτο παρακαλῶ ὑμᾶς, καὶ προίεμαι ἐμὴν φωνὴν
ἴιοις ἀνθρώπων. Ὅτι ἐγὼ ἡ Σοφία κατεσκεύασα βουλήν καὶ
γνώσιν καὶ ἐννοίαν, ἐγὼ ἐπεκαλεσάμην. Ἐμοὶ βουλή καὶ
ἀσφάλεια, ἐμοὶ φρόνησις, ἐμοὶ δὲ ἰσχύς. Ἐγὼ τοὺς ἐμὲ φι-
λοῦντας ἀγαπῶ, οἱ δὲ ἐμὲ ζητοῦντες εὐρίσκουσι χάριν. Νο-
ήσατε τοίνυν, ἄκακοι, πανουργίαν, οἱ δὲ ἀπαίδευτοι ἐνθεσθε
καρδίαν. Εἰσακούσατέ μου καὶ πάλιν· σεμνὰ γὰρ ἐρῶ· καὶ
ἀνοίγω ἀπὸ χειλέων ὀρθά. Ὅτι ἀλήθειαν μελετήσει ὁ λά-
ρυγξ μου, ἐβδελυγμένα δὲ ἐναντίον ἐμοῦ χεῖλη ψευδῆ.
Μετὰ δικαιοσύνης πάντα τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου· οὐ-

δὲν ἐν αὐτοῖς σκολιὸν οὐδὲ στραγγαλιῶδες. Πάντα εὐθέα ἐστὶ τοῖς νοοῦσι, καὶ ὀρθὰ τοῖς εὐρίσκουσι γνῶσιν. Διδάσκω γὰρ ὑμᾶς ἀληθῆ, ἵνα γένηται ἐν Κυρίῳ ἡ ἐλπίς ὑμῶν, καὶ πλησθήσεσθε πνεύματος.

Παροιμιῶν τὸ ἀνάγνωσμα.

Στόμα δικαίου ἀποστάζει σοφίαν, γλῶσσα δὲ ἀδίκου ἐξολεῖται. Χείλη ἀνδρῶν δικαίων ἐπίστανται χάριτας, στόμα δὲ ἀσεβῶν καταστρέφεται. Ζυγοὶ δόλιοι βδέλυγμα ἐνώπιον Κυρίου, στάθμιον δὲ δίκαιον δεκτὸν αὐτῷ. Οὐδ' ἐὰν εἰσέλθῃ ὕβρις, ἐκεῖ καὶ ἀτιμία· στόμα δὲ ταπεινῶν μελετᾷ σοφίαν. Τελειότης εὐθέων ὁδηγήσει αὐτούς, καὶ ὑποσκελισμὸς ἀθετούντων προνομεύσει αὐτούς. Οὐκ ὠφελήσει ὑπάρχοντα ἐν ἡμέρᾳ θυμοῦ, δικαιοσύνη δὲ ῥύσεται ἀπὸ θανάτου. Ἀποθανῶν δίκαιος ἔλιπε μετὰμελον· πρόχειρος δὲ γίνεται καὶ ἐπίχαρτος ἀσεβῶν ἀπώλεια. Δικαιοσύνη ἀμώμου ὀρθοτομεῖ ὁδούς, ἀσέβεια δὲ περιπίπτει ἀδικίᾳ. Δικαιοσύνη ἀνδρῶν ὀρθῶν ῥύσεται αὐτούς, τῇ δὲ ἀβουλίᾳ ἀλίσκονται παράνομοι. Τελευτήσαντος ἀνδρὸς δικαίου, οὐκ ὄλλυται ἐλπίς· τὸ δὲ καύχημα τῶν ἀσεβῶν ὄλλυται. Δίκαιος ἐκ θήρας ἐκδύνει, ἀντ' αὐτοῦ δὲ παραδίδοται ὁ ἀσεβής. Ἐν στόματι ἀσεβῶν παγίς πολίταις, αἴσθησις δὲ δικαίων εὐσόδος. Ἐν ἀγαθοῖς δικαίων κατάρθωται πόλις, καὶ ἐν ἀπωλείᾳ ἀσεβῶν ἀγαλλίαμα. Ἐν εὐλογίᾳ εὐθέων ὑψωθήσεται πόλις, στόματι δὲ ἀσεβῶν κατασκαφήσεται. Μυκτηρίζει πολίτας ἐνδεής φρενῶν, ἀνὴρ δὲ φρόνιμος ἡσυχίαν ἄγει.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ ἀνάγνωσμα.

Δίκαιος, ἐὰν φθάσῃ τελευτῆσαι, ἐν ἀναπύσει ἔσται. Γῆρας γὰρ τίμιον οὐ τὸ πολυχρόνιον οὐδὲ ἀριθμῶ ἐτῶν μεμέτρηται. Πολλὰ δέ ἐστι φρόνησις ἀνθρώποις καὶ ἡλικία γήρως βίος ἀκηλίδωτος. Εὐάρεστος Θεῷ γενόμενος ἡγα-

— 9 —

πήθη· καὶ ζῶν μεταξὺ ἀμαρτωλῶν μετετέθη. Ἑρπάγη, μὴ κακία ἀλλάξῃ σύνεσιν αὐτοῦ ἢ δόλος ἀπατήσῃ ψυχὴν αὐτοῦ. Βασκανία γὰρ φαυλότητος ἀμαυροῖ τὰ καλὰ, καὶ ῥεμβασμὸς ἐπιθυμίας μεταλλεύει νοῦν ἄκακον. Τελειωθεὶς ἐν ὀλίγῳ ἐπλήρωσε χρόνους μακρούς· ἀρεστὴ γὰρ ἦν Κυρίῳ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ· διὰ τοῦτο ἔσπευσεν ἐκ μέσου πονηρίας. Οἱ δὲ λαοὶ ἰδόντες καὶ μὴ νοήσαντες μηδὲ θέντες ἐπὶ διανοίᾳ τὸ τοιοῦτον, ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Εἰς τὸν Στίχον Στιχηρὰ τοῦ Στεφάνου καὶ
ἀμφοτέρων ἤχος πλ. α΄.

Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίρει ὁ τῶν Ἀγγέλων χορὸς, καὶ φιλεόρτων ὀρθοδόξων ἀμήγυρις, τῆ μνήμῃ σου· Πρωτομάρτυς, ὡς παθημάτων Χριστοῦ, καθορῶντες πρῶτον διανύσαντα, ἀνδρείως τὸν διάυλον, καὶ τὸν στέφανον ἄραντα, τῆς βασιλείας, καὶ τῆς ἄνω λαμπρότητος, ὃν υπέσχετο, τοῖς αὐτὸν ἀγαπήσασιν· οὕτω καὶ κατὰ μίμησιν, πιούσι ποτήριον, Σταυροῦ αὐτοῦ καὶ τοῦ πάθους, συγκαινωνοῖς χρηματίσασι, Χριστὸς ὁ Παντάναξ· ᾧ πρεσβεύειν μὴ ἐλλείπῃς ὑπὲρ τῶν δούλων σου.

Στίχ. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν.

Πλήρης τῶν ἀρετῶν γεγονώς, καὶ τῆς σοφίας καὶ τῆς χάριτος, Στέφανε θεόφρον, κατηξιώθης, ἀναφανδὸν κατιδεῖν, τὸν Χριστὸν ἐστῶτα τοῦ Γεννήτορος, Υἱὸν ὡς συνάναρχον, καὶ αὐτῷ ὁμοούσιον, ἐν δεξιοῖς τε, σὺν αὐτῷ βασιλεύοντα καὶ προτείνοντα, σοὶ ὁμώνυμον στέφανον· ὄνπερ ἀναδησάμενος, καὶ δόξης πληρούμενος, μετεκομίσθης προσφόρως, εἰς οὐρανοὺς συνδοξάζεσθαι, αὐτῷ καὶ πρεσβεύειν, ἰλασμὸν ἡμῖν δοθῆναι, καὶ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ.

Δεῦρο τῶν Αἰτωλῶν ἡ πληθὺς, Μεσολογγίῳ ἀθροισθεῖσα εὐφράνθητι, τῇ μνήμῃ τοῦ ἱαθέντος, ἐν τῷ ναῷ θαυμαστῶς, Ἱεράρχου Θείου τοῦ Σπυρίδωνος· ἐόρτασον δὲ ὁμοῦ καὶ Πρωτομάρτυρος αἴσιον, καὶ φαιδροτάτην, τοῦ Στεφάνου πανήγυριν, ἣ ἐγένετο παραλύτου ἡ ἴασις, ὅπως εὐρωμεν πρέσβεας, αὐτοὺς πρὸς τὸν Κύριον, καὶ τῇ ἀγρύπνῳ πρεσβείᾳ, τῶν ἀμφοτέρων ρυόμενοι, κινδύνων παντοίων, μεγαλύνωμεν ἀπαύστως, τὸν πάντων Κύριον.

Δόξα, τοῦ Στεφάνου, ἦχος πλ. β'. Ἀνατολίου.

Πρῶτος ἐν Μάρτυσιν ἐδείχθης, καὶ ἐν Διακόνοις, Στέφανε μακάριε· τῶν ἀθλητῶν τὸ ἐγκαλλώπισμα, τῶν πιστῶν τὸ καύχημα, ἡ δόξα τῶν δικαίων. Τοὺς τὴν σεπτὴν σου ἐορτάζοντας μνήμην αἶτησαι, ὡς παριστάμενος τῷ ἁγίῳ Χριστοῦ τοῦ παντάνακτος, τῶν πταισμάτων ἰλασμόν λαβεῖν, καὶ βασιλείας οὐρανῶν ἀξιωθῆναι.

Καὶ νῦν, τῆς ἐορτῆς, ὁ αὐτός.

Χορεύουσιν Ἄγγελοι πάντες ἐν οὐρανῷ, καὶ ἀγάλ-
λονται σήμερον· σκιρτᾷ δὲ πᾶσα ἡ Κτίσις, διὰ τὸν γεννη-
θέντα ἐν Βηθλεὲμ Σωτῆρα Κύριον· ὅτι πᾶσα πλάνη, τῶν
εἰδώλων πέπαιται, καὶ βασιλεύει Χριστὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἄπολυτίκιον, ἦχος α΄. Τῆς Συνόδου τῆς πρώτης.

Δόξα, ἦχος δ΄.

Βασίλειον διάδημα ἐστέφθη σὴ κορυφή, ἐξ ἄθλων ὧν
ὑπέμεινας, ὑπὲρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, Μαρτύρων πρωτόαθλε·

Δόξα, τοῦ Σπυρίδωνος, ὁ αὐτός.

Τὸν τάφον σου, Σωτήρ.

Σπυρίδων, ὁμιλεῖς, τῇ νεκρᾷ ὡσπερ ζώσῃ, καὶ ὄφιν εἰς
χρυσοῦν, μεταβάλλεις καὶ πάλιν, ἡλίου κατάφλεξιν, ἐν
καιρῷ θέρους ἔλυσας, μεταθέμενος εἰς ὄροισμόν τὸ καυσῶ-
δες, καταψυχόν σου τὴν κεφαλὴν, Ἱεράρχα, ὦ χάρις τοῦ
πνεύματος !

Καὶ νῦν, τῆς ἐορτῆς, ὁμοιον.

Εν φάτνῃ δι' ἡμᾶς, τῶν ἀλόγων ἐτέθης, μακρόθυμε
Σωτήρ, νηπιάσας βουλήσει· ποιμένες δέ σε ὕμνησαν, μετ'
ἀγγέλων κραυγάζοντες· Δόξα, αἴνεσις, τῷ ἐπὶ γῆς γεννη-
θέντι, καὶ ὑψώσαντι, τῶν γηγενῶν τὴν οὐσίαν, Χριστῷ τῷ
Θεῷ ἡμῶν.

— 11 —

σύ γάρ τήν Ἰουδαίων, ἀπελέγξας μανίαν, εἰδές σου τόν Σω-
τήρα, τοῦ Πατρὸς δεξιόθεν. Αὐτόν οὖν ἐκδυσώπει αἰεί, ὑπέρ
τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καί νῦν, ὁ αὐτός. Ἡ γέννησίς σου. Τὰ αὐτὰ καί

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὴν α΄ στιχολογίαν Κάθισμα τοῦ Στεφάνου, ἦχος α΄.

Θ πρῶτος Διακόνων καὶ Μαρτύρων Πρωτόαθλος, πρω-
τοτόκου Ἐκκλησίας τὸ ἀνάθημα σήμερον προσφέρεται προ-
θύμως τῷ Χριστῷ, ἀνδρείως καταισχύνας τοὺς ἐχθρούς·
διὰ τοῦτο καὶ ἀγγέλων τοῖς χοροῖς, συμψάλλει νῦν γη-
θόμενος· Δόξα τῇ εὐδοκίᾳ σου, Χριστέ, δόξα τῇ εὐσπλαγχνίᾳ
σου, δόξα τῇ πρὸς τοὺς ἀνθρώπους, Λόγε, συγκαταβάσει σου.

Μετὰ τὴν β΄.στιχολογίαν Κάθισμα τοῦ Σπυρίδωνος, ἤχος α΄.

Τὸν τάφον σου, Σωτήρ.

Ενίσχυσε σαφῶς, ἐντελής ἐν σοὶ χάρις, ἐκήρυξας λαμπρῶς, τὸν ἐν σοὶ Θεὸν ὄντα· διὸ καὶ καθ' ὁμοίωσιν γεγενῆσθαί σε ἔγνωμεν, πρᾶον, ἀχακον, καὶ κατὰ χάριν οἰκεῖον, τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, θεῖε Σπυρίδων παμμάκαρ, ποιμένων πανάριστε.

Δόξα, τοῦ Στεφάνου, ἤχος δ΄.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Κατεπλάγησαν, σοφέ, πάντες ἀγγέλων οἱ χοροί, καθορῶντές σε τρανῶς, ὁμολογοῦντα τὸν Χριστόν, καὶ τὴν παράνοϊαν ἀπελέγχοντα τῶν Ἰουδαίων· ἄνωθεν διὸ, ἐπαξίως τὴν σὴν, ἐστέψαντο λαμπρῶς, κορυφήν, ἱερέ, πρῶτε Μαρτύρων, δόξα καὶ ἀγλαΐσμα καὶ Ἐκκλησίας ἐδραΐωμα· πιστῶς σου ὄθεν, τιμῶμεν μνήμην, αἶνον Θεῷ ἀναπέμποντες.

Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς, ὅμοιον.

Ο ἀχώρητος παντί, πῶς ἐχωρήθη ἐν γαστρὶ; ὁ ἐν κόλποις τοῦ Πατρὸς, πῶς ἐν ἀγκάλαις τῆς Μητρὸς; πάντως ὡς οἶδεν, ὡς ἠθέλησε καὶ ὡς ἠυδόκησεν· ἄσαρκος γὰρ ὢν, ἐσαρκώθη ἐκὼν· καὶ γέγονεν ὁ Ὦν, ὁ Οὐκ ἦν δι' ἡμᾶς· καὶ μὴ ἐκστὰς τῆς φύσεως, μετέσχε τοῦ ἡμετέρου φυράματος. Διπλοῦς ἐτέχθη, Χριστός, τὸν ἄνω, κόσμον θέλων ἀναπληρῶσαι.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον Κάθισμα ἀμφοτέρων, ἤχος πλ. δ'.

Τὴν σοφίαν καὶ λόγον.

Παραλύτου. ἰάσεως θαυμαστῆς, τὴν ἐτήσιον μνήμην

χρεωστικῶς, τελέσωμεν ἅπαντες, φιλεόρτων δμηγυρις, καὶ ἐν ναῶ ἁγίῳ, πιστῶς ἀθροιζόμενοι, τὸν Ἱεράρχην ὄντως, καὶ μέγαν Σπυρίδωνα, ἅμα τῷ Στεφάνῳ, πρωτομάρτυσι θείοις, φαιδρῶς καταστέψωμεν, ἱεροῖς τε ἐν μέλεσιν· ὅπως τούτων πρεσβείαις, ἀμφοτέρων ῥυόμενοι, παντοδαπῶν ἀναγκῶν τε καὶ θλίψεων, δόξαν ἀναπέμπωμεν Θεῷ, τῷ δοξάσαντι τούτους, κόσμῳ τοῖς θαύμασι.

Δόξα, Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς, ὁ αὐτός.

Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς.

Αγαλλιᾶσθω οὐρανός, γῆ εὐφραινέσθω, ὅτι ἐτέχθη ἐπὶ γῆς ὁ Ἄμνός τοῦ Θεοῦ, παρέχων τῷ κόσμῳ τὴν ἀπολύτρωσιν. Ὁ Λόγος, ὁ ἐν τοῖς κόλποις ὢν τοῦ Πατρός, προῆλθεν ἐκ τῆς Παρθένου ἀνευ σποράς· ἐν οἷ Μάγοι ἐξίσταντο, ὄρῶντες ἐν Βηθλεέμ, τικτόμενον ὡς νήπιον, ὃν δοξάζει τὰ σύμπαντα.

Οἱ Ἀναβαθμοί, τὸ α'. Ἀντίφωνον τοῦ δ'. ἤχου.

Προκείμενον· Θχυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ.

Στίχ. Τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῆ αὐτοῦ ἐθχυμάστωσεν ὁ Κύριος.

Τὸ Πᾶσα πνοή· Εὐαγγέλιον τοῦ Σπυρίδωνος.

Ὁ μὴ εἰσερχόμενος διὰ τῆς θύρας.

Ὁ Ν'. Δόξα, Ταῖς τοῦ ἀθλοφόρου

Καὶ νῦν, Ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. Ἐλέησόν με ὁ Θεός, καὶ ψάλλομεν τὸ παρὸν ἰδιόμελον·

ἤχ. πλ. β'.

Πατέρων ἀγλαΐσμα, Σπυρίδων σοφὴ καὶ ἀχροθίνιον, τῆ
τῶν θαυμάτων σου αἴγλη, τῆς οἰκουμένης φωτίζων τὰ πέ-
ρατα, καὶ τῆς Ἀρείου λύσσης καθαιρέτης φανείς, τὸν
Σωτῆρα ἰκέτευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου καὶ τὰ λοιπά.
 Ὁ κανὼν τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν Εἱρμῶν εἰς δ'. καὶ ὁ
 παρὼν τῶν ἀγίων εἰς δ'.

ᾠδὴ α'. ἦχος α'. Χριστὸς γεννᾶται.

Ακτῖσι θείας ἐλλάμψεως, καὶ φέγγει νοητῷ ἀπαστρά-
 πτοντες, διασκεδάσατε δέομαι, ἀχλὺν ἐπιπροσθοῦσάν μου
 τῷ νοί, ἵνα γηθосύνωσ τῶν σῶν ὕμνων νῦν κατάρξαιμι.

Τῇ παντευχίᾳ τοῦ Πνεύματος, σαυτὸν καταφραξάμενος,
 Στέφανε, ἐπαποδύσω τὸ στάδιον, καὶ τρόπαιον ἀράμενος,
 κατ' ἐχθρῶν, στέφος ἐχομίσω, ἐκ τοῦ ἐπ' ἐσχάτων ἐπὶ γῆς
 φοιτήσαντος.

Χορείαν δευτέ στησώμεθα, ἐφύμνια δεκτὰ ἐκτινύοντες,
 τῷ νεκροζῶντι Σπυρίδωνι· ζόφον γὰρ νοσημάτων ἀποσοθῶν,
 ἴασιν δωρεῖται, ἐν ὀνειρῷ παραλύτῳ ὀπτανόμενος.

Θεοτοκίον.

Ἐπὶ ἐλπίδι θεώσεως, Ἀδὰμ τῇ συμβουλίᾳ τοῦ ὄφεις,
 ὑποκλαπείς ἐξωστράκισται ἐκ τῆς τρυφῆς, ἀρᾷ καθυποβλη-
 θείς· αὔθις δὲ εἰσῆχται, ὑποδύντος μήτραν τοῦ Χριστοῦ
 ἀπείρανδρον.

Καταβασία· Χριστὸς γεννᾶται.

Ὡδὴ γ'.

Τὰς παραφυάδας, προθελύμνους Ἀρείου ἀνέσπασας, καὶ τὴν ἐν σοὶ ἐμπιστευθεῖσαν, τοῦ Χριστοῦ φυτουργίαν, εὐδοκία θείας χάριτος καλλιεργήσας, Σπυρίδων σοφέ, πάμφορον ἀπέδωκας.

Γεηροῦ σαρκίου ἀφειδήσας στερρῶς πρὸς τὰ σκάμματα, στεφανηφόρε, ἠϋτομόλεις, σεαυτὸν ἱερεῖον Χριστῷ ἐθελόθουτον, Πρωτόαθλε, τῷ ἐκ Παρθένου τεχθέντι σαρκὶ καλλιερησόμενος.

Τῇ τοῦ παραλύτου, λιτανείᾳ θερμῇ ἐπικλώμενος, ἐκτά-

— 15 —

δην προκυλινδουμένου, τῆς σεπτῆς σου εἰκόνας, ἰάσω, Σπυρίδων ἅγιε, ὄρθριος κατ' ὄναρ ἐπιφανεῖς, μνήμη Πρωτομάρτυρος.

Θεοτοκίον.

Ρύπον τοῦ Γενάρχου ἐκκαθάρας Χριστὸς προελόμενος ἀνεκφοιτήτως τῶν πατρῶων, ἐπεδήμησε κόλπων, θείου συνεργείᾳ πνεύματος, οὐσιωθεὶς ὡς οἶδε τὸ καθ' ἡμᾶς, ἐξ ἀγνῆς θεόπαιδος.

Κάθισμα τοῦ Στεφάνου, ἦχος α'.

Τὸν τάφον σου, Σωτήρ.

Ἀπόστολε Χριστοῦ, Διακόνων ὁ πρῶτος, Πρωτομάρτυς σοφέ, τῶν Μαρτύρων ἀκρότης, ὁ κόσμου τὰ πέρατα, ἀγιάσας τοῖς ἄθλοις σου, καὶ τοῖς θαύμασι, ψυχὰς ἀνθρώπων λαμπρύνας, τοὺς τιμῶντάς σε, ῥῦσαι παντοίων κινδύνων, πανεύφημε Στέφανε.

Δόξα, τοῦ Σπυρίδωνος, ἡχος γ'. Τὴν ὠραιότητα.

Ὅφιν μετέβαλες εἰς χρυσόν, ἅγιε, καὶ ταῖς τῶν λόγων σου, νευραῖς ἀπέπνιξας, τὸν δυσσεβῆ καὶ πονηρὸν Ἄρειον, Θεοφόρε· βασιλεῖ δὲ γέγονας, ἰατρός, παναοίδιμε, καὶ νεκροὺς ἐξήγειρας, δαίμονάς τε, ἀπήλασας· διό σου συνελθόντες ὑμνοῦμεν, Ἱεράρχα, τὴν μνήμην τὴν πάντιμον.

Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς, ὅμοιον.

Θαῦμα παράδοξον, γέγονε σήμερον· ὁ γὰρ Σωτὴρ ἡμῶν, ἐν τῷ σπηλαίῳ σαρκί, ὤφθη ἐκ Παρθένου δι' ἡμᾶς, καθὼς αὐτὸς ἐπίσταται· Μάγοι μετὰ δώρων δέ, ὡς βασιλεῖ προσεκύνησαν, ποιμένες μετ' ἀγγέλων τε, ἐδοξολόγουν αὐτῷ· μεθ' ὧν καὶ ἡμεῖς βοῶμεν αὐτῷ· Δόξα τῷ δι' ἡμᾶς ἐνανθρωπήσαντι.

Ὡδὴ δ'. Ῥάβδος ἐκ τῆς ρίζης.

Πνεύματος ἢ χάρις ἐπὶ σοὶ ἐσχήνωσε, στερρὲ ἀθλητά, δο-

μησαμένη αἰθέριον ἀρετῶν, τὸ πάνσεπτόν σου σκῆνος· διὸ τὸν σπαργάνοις ἐνειλούμενον κηρύξας Θεόν, τὸν ὑπὲρ αὐτοῦ ἔτλης θάνατον.

Κατηγλαϊσμένος τὴν ψυχὴν αὐγάσματι ἀδύτου φωτός, καπὶ τὰ ἔνθεα σκηνώματα, ἐνδόξως χοροβατῶν, τοὺς τὴν σὴν φωτοφόρον μνήμην ἐν χαρᾷ ἐπιτελοῦντας, αἴγλη θεο-λαμπεῖ, Στέφανε σοφέ, καταλάμπρυνον.

Ἐκ τῆς πλουτοδότιδος πηγῆς, τῶν θείων δωρεῶν κρουνοὺς, τῶν ἰάσεων ἀρυσάμενος Σπυρίδων θαυματουργέ, προχέεις τοῖς ἐπ' ἄμφω φλογμῶ νοσημάτων ἐκτακεῖσι, προφθάνων ἀπανταχοῦ τοῖς ἐν πίστει ἐπικαλουμένοις σε.

Θεοτοκίον.

Ⓔ Πατρὶ συνάναρχος Ἰῴος, συγκαταβάς τῷ γένει βροτῶν, βροτείαν φύσιν ἀνεκαίνισεν Ἀδὰμ τῇ παρακοῇ, παλατιώθει-σαν πάλαι, βουλήσει μετασχὼν ἐκουσίᾳ, φυράματος χοϊκοῦ, καὶ ἀποθεώσας τὸ πρόσλημμα.

᾿Ωδὴ ε΄. Θεὸς ὦν εἰρήνης.

᾿Απλότητος πάλαι, ὁ πρῶτος ᾿Αδάμ, γυμνωθεὶς Παραδείσου ἐξώκισται, φθορᾶ δὲ καθυπέβληται, ἀκήρατος προῶν, σὺ δὲ ταύτην φορέσας, εἰσώκισαι, παμμάκαρ· σῶμα δέ σου σήψεως, ἀνώτερον πάσης διέσωσται.

Δύναμιν ἐξ ὕψους, ἐπιπνοία τρανώς, ἐνδυσάμενος, Μάρτυς τοῦ Πνεύματος, ἐξήστραψας ὡς ἄγγελος, θεαρχικῆ μορφῆ καὶ στεντορείῳ γλώττη, θεοκτόνων τῷ πλήθει, Θεὸν διετράνωσας, τὸν ὑπὸ Μάγων προσκυνούμενον.

᾿Ως ἐπὶ κρατῆρα, συγκαλεῖται ἡμᾶς ὁ Σπυρίδων λαμπρῷ τῷ κηρύγματι, τιθεὶς ἐστιατόριον τὸν πάνσεπτον ναόν, πληθὺν δὲ τῶν θαυμάτων, ἱερὰν πανδαισίαν· δεῦτε οὖν μεθέξωμεν, τῆς πνευματικῆς ἐστιάσεως.

Θεοτοκίον.

Ὁ εἷς τῆς Τριάδος, ἐν πόλει Δαυίδ, τὸ οἰκεῖον οἰκτίρας πλαστούργημα. ἐκ τῆς ἀγνῆς νῦν τίχτεται, Παρθένου Μαρίας, καὶ ἐν φάτνῃ ἀλόγων, πενιχρᾶ παρ' ἀξίαν, ἐκὼν ἀνακλίνεται, τῆς ἀλογίας λυτρωσάμενος.

Ῥδὴ ς'. Σπλάγχχνων Ἰωνᾶν.

Χεῖλεσι τοῖς σοῖς ἀφθόνως ἐκκέχυται, ἡ χάρις, σοφέ, τοῦ θεοῦ Πνεύματος· γλῶσση γὰρ πυρός, ἐν σταδίῳ φθειγγόμενος, Στέφανε, ἐνανθρώπησιν τρανώς ἐμυσταγώγησας, Θεοῦ σάρκα ἀναπλάσαντος, ἐξ αἱμάτων ἀγνῶν τῆς θεόπαιδος.

Ἰουδαϊκῆς, ἐν μέσῳ αἵρέσεως, ὡς ἑωθινὸς ἀστὴρ ἀνέτειλας, συναίδιον, τῷ Πατρὶ δογματίσας καὶ Πνεύματι, τὸν ἐν φάτνῃ σπαργανούμενον τοῖς ῥάχεσι, δόντα ἑαυτὸν ὑπογραμμόν, τῆς ὑφοποιοῦ ταπεινώσεως.

Ἄδυτος αὐγῆ, χαρίτων τοῦ Πνεύματος, παθῶν σκοτομήνην ἀπελαύνουσα, ἀνατέταλκας, ἐξ ἐώας πιστοῦς καταυγάζουσα· διὸ τὸν παραλυσίᾳ συνεχόμενον, θεραπείας κατηξίωσας, τὰς ἐλπίδας εἰς σὲ ἀναθέμενον.

Θεοτοκίον.

Δεῦρο τῶν πιστῶν, λαὸς περιούσιος, τὸν νῦν χρονικῶς ἐνανθρωπήσαντα, καὶ ἐκ τοῦ Πατρός, πρὸ αἰῶνων ἀχρόνως ἐκλάμψαντα, δεινῶν ἐν παντοίων ἱκετεύσωμεν, καὶ γεέννης ἡμᾶς ῥύσασθαι, δυσωποῦσαν ἔχοντα τὴν Πάναγον.

Κοντάκιον τοῦ Σπυρίδωνος, ἦχος β'.

Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τῷ πόθῳ Χριστοῦ, τρωθεῖς, ἱερώτατε, τὸν νοῦν περωθεῖς τῇ αἴγλῃ τοῦ Πνεύματος πρακτικῇ θεωρίᾳ, τὴν πράξιν εὐ-
ρες, θεόληπτε, θυσιαστήριον θεῖον γεγόμενος, αἰτούμενος
πᾶσι θεῖαν ἔλλαμψιν.

Ἔτερον τοῦ Στεφάνου, ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Ὁ Δεσπότης χθές ἡμῖν, διὰ σαρκὸς ἐπεδήμει, καὶ ὁ δοῦλος σήμερον ἀπὸ σαρκὸς ἐξεδήμει· χθές μὲν γάρ, ὁ βασιλεύων σαρκὶ ἐτέχθη, σήμερον δέ, ὁ οἰκέτης λιθοβολεῖται, δι' αὐτὸν καὶ τελειοῦται, ὁ Πρωτομάρτυς καὶ θεῖος Στέφανος.

Ὁ Οἶκος.

Ως ἀστὴρ φαινὸς σήμερον συνεξέλαμψε, τῇ Γεννήσει Χριστοῦ, ὁ Πρωτομάρτυς Στέφανος, ἀστράπτων καὶ φωτίζων τὰ πέρατα ἅπαντα· τῶν Ἰουδαίων μόνος ἠμαύρωσε τὴν πᾶσαν δυσσέβειαν, σοφίαν λόγοις τούτους διελέγξας, ἀπὸ τῶν Γραφῶν διαλεγόμενος· καὶ πείθων τούτους, τὸν γεννηθέντα ἐκ τῆς Παρθένου Ἰησοῦν, γῖόν αὐτὸν εἶναι Θεοῦ, κατήσχυνε τούτων τὴν ἀσεβῆ κακουργίαν, ὁ Πρωτομάρτυς καὶ θεῖος Στέφανος.

Συναξάριον.

Τῆ κζ'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Πρωτομάρτυρος καὶ Ἀρχιδιακόνου Στεφάνου, ἑνὸς τῶν ἑπτὰ Διακόνων.

Στίχοι.

Λόγων στεφάνοις οἶα τιμίαις λίθοις,
στέφω Στέφκνον, ὃν προέστεψεν λίθοι.

Εἰκάδι λαίλεος Στέφανον, μόρος ἐβδόμη εἶλεν.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρᾳ μνεῖαν ἐπιτελοῦμεν τοῦ ἰχθέντος παρχλύτου
ἐν τῷδε τῷ νκῶ τοῦ θυματουργοῦ Σπυρίδωνος.

Στίχοι.

Ὁ θυματουργὸς κἄν τέθνηκε Σπυρίδων
τοῦ θυματουργεῖν οὐκ ἔληξεν εἰσέτι.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

᾽Ωδὴ ζ'. Οἱ παῖδες εὐσεβεία.

Εν στάσει Ἰουδαίων ἐναθλήσας, τοῦ Σταυρῶ προσπα-
γέντος τὸ ἀμνησίκαχον, ἐνεδείξω, Στέφανε πρωτόαθλε· ἐκ-
τενωῶς γὰρ ὑπερηύχου τῶν λευόντων σε, Μὴ στήσις λέγων,
αὐτοῖς τὴν ἀμαρτίαν.

Τίς λόγος ἐγκωμίων ἐφικνεῖται, ἀριστείων ἐνθέων τῶν
σῶν ἐπάξιος· Πατρὶ γὰρ ἀνάρχῳ ἐπιδέξια, ἐστῶτα τὸν Ἰι-
όν, καὶ κατοπτεύοντα, τοὺς σοὺς ἀγῶνας, τεθέασαι, στερ-
ρόφρων.

Τῆς θείας χάριτός σου ταῖς ψεκάσιν, ἐκ ναοῦ Ἰψίστου
ἡμᾶς καταδρόσισον, ἐν ὠδαῖς ἀσμάτων σε γεραίροντας,
καὶ τῆ δόξῃ σου, Σπυρίδων, ἐπισχίασον, τὴν σὲ τιμῶσαν
κεχαλωμένην πόλιν.

Θεοτοκίον.

Χειρόγραφον προγόνων διερρήχθη, ἀνθρωποπρεπῶς τοῦ
Θεοῦ νηπιάσαντος· χεῖρας ψαλμικῶς, πιστοί, κροτήσωμεν,
καὶ εὐσήμῳ τῆ φωνῇ ἡῶν ἀλαλάξωμεν· Ὁ ἐκ Παρθένου
τεχθεὶς εὐλογητὸς εἶ.

ᾠδὴ ν΄. Θαύματος ὑπερφυοῦς.

Γραφῶν τῶν θεοπνεύστων τοῖς λογίοις, κατηργήσω, παμμάκαρ Σπυρίδων, Ἀρείου τὴν δυσσέβειαν, Θεοφόρε, Θεοστυγοῦς, τὴν παράνοιαν ἐλέγξας ἐν Συνόδῳ λαμπρῶς· διὸ ἐν φωνῇ ἀγαλλιάσεως, εὐλογεῖτω ἡ κτίσις τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἡ τῶν μαθητῶν σεπτὴ χοροστασία ἐπιγνοῦσά σε, μάκαρ, δοχεῖον, πίστεως καὶ πνεύματος παναγίου, τῶν ὄρφανῶν, ἀντιλήπτορα δεικνύει, πόθῳ δὲ τοῦ Χριστοῦ, τρωθεὶς ἡγωνίσω τὸ μαρτύριον, Εὐλογεῖτω ἡ κτίσις βοῶν τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

— 20 —

Εὐροια ῥητορικῆς ἠττᾶται γλώττης, ἐξυμνεῖν, τὴν πληθὺν ἐπαξίως, τῶν ἐνεργουμένων τῇ σῆ δυνάμει, ἐν τῷ ναῷ, ὑπὲρ ἔννοιαν θαυμάτων, πάνσοφε, ἐκτενῶς· διὸ σε τὸν οὕτω θαυμαστώσαντα, εὐλογεῖτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Σύγχυσιν οὐδὲ διαίρεσιν ὑπέστης, ἐν σαυτῷ ὑποστήσας τὴν σάρκα ἑτεροουσίων τε φύσεων δύο, τὰς φυσικὰς ιδιότητας, ἐνώσας ὑπὲρ φύσιν, Χριστέ, καθ' ὑπόστασιν ἐν δύο ταῖς θελήσεσιν. Εὐλογεῖτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

᾿Ωδὴ θ'. Μυστήριον ξένον.

Στρατιαὶ Μαρτύρων, γηθόμεναι ἄγουσιν, ἑορτὴν χαρμόσυνον μνήμη τῆ εὐκλεεῖ ἑτησίως, Στεφάνου Πρωτάθλου, τρίβον ὑποδείξαντος ἀθλήσεως, δι' ἧς ἀπὸ γῆς, εἰς Θεοῦ σκηνώματα ἤρθησαν.

Ἐπίβλεψον, Πάτερ, ἰλέω σου ὄμματι, καὶ πρόστηθι τῆς Πόλεως, πρεσβεύων, ἐκτενῶς τῷ Κυρίῳ, πειρασμῶν λυτρωθῆναι· σοῦ γὰρ πρὸς Θεὸν ἡ δέησις, Σφυρίδων σοφέ, ὡς θυμίαμα εὐπρόσδεκτον.

Τοῦ πεπονηχότος, ἐκ πόθου ποιήσατε, μνείαν ἐξαιρούμενοι, πάσης, σωματικῆς ἐπηρείας, καὶ ἀσβέστου γεέννης· ἐπὶ τὴν εἰκόνα τοῦ με πλάσαντος, ἰλύϊ παθῶν κυλινδούμενος ἐμόλυνα.

Θεοτοκίον.

Γλυκασμῶν σταγόνας, νεφέλαι σταλάξατε· ἄστρον γὰρ ἀνέτειλεν, ἄρτι, ἐκ τῆς φυλῆς τοῦ Ἰούδα, τὰ ἔθνη λυτρῶσον· διὸ οἱ ἐξ ἔθνῶν δωροφορήσωμεν, καρποὺς ἀρετῶν, τῷ δι' ἡμᾶς σάρκα φορέσαντι.

— 21 —

Ἐξκοστειλάρια.

Γυναῖκες, ἀκουτίσθητε.

Καλάμω τῷ τοῦ Πνεύματος, γραφεῖς, θεόφρον Στέφανε, θεοκηρύκων χορεία τῇ ἐπταδεκαρίθμῳ, Χριστοῦ τὴν ἐνανθρώπησιν, τρανῶς ἐθεολόγησας, τὴν δι' ἡμᾶς, Πρωτόαθλε, καὶ τοῖς ἀγῶσι γενναίως, σαυτὸν ἐνέδωκας φέρων.

Ὅμοιον.

Τὸν γνόφον τὸν τῆς χάριτος, εἰσδύς, Σπυρίδων ἅγιε, καὶ συγγραθεὶς ἀπορρήτως, τῇ μυστικῇ φωταυγία, τοὺς πόθῳ σε γεραίροντας, ταῖς θείαις σου ἐλλάμψεσι, καταύγασον, θεσπέσιε, ἀποκαθάρας ἐνθέως, τῆς διανοίας τὴν χάριν.

Θεοτοκίον.

Ἰλήκοις, Πολυέλεε, λαῶ ἀπροσχιρτήσαντι, θεαγελάρχου σου ποιίμνης, καὶ τοὺς πρηστῆρας ἐνδίκως, θείας ἀγανακτισέως, καθ' ἑαυτοῦ ἐκκαύσαντι, πρεσβείαις δυσωπούμενος, τῆς ἐν σπηλαίῳ καὶ φάτνης, ἀσπόρως σε τετοκυίας.

Εἰς τοὺς Αἶνους, ἰστῶμεν Στίχους δ΄.
καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια· ἦχος α΄.

Τῶν εὐρανόων Ταγμάτων.

Δεῦτε, χριστώνυμος δῆμος, ὕμνον ἐπάξιον, προσοίσωμεν
συμφώνως, τῷ σοφῷ Ἱεράρχῃ, καὶ ἄσμασιν, ἐνθέοις πανευ-
κλεῶς, τῶν Μαρτύρων τὸν Πρώταθλον, ἠγλαϊσμένον ταῖς
χάρισι τὴν ψυχὴν, γεγηθότες εὐφημήσωμεν.

Τοῦ δυνατοῦ τὴν ῥομφαίαν περιζωσάμενος, στρατῷ ἀν-
τεπεξίης, Ἰουδαίων ὁμόσε, καὶ εὐθαρσῶς, στερρέ, τὰς πα-
ρεμβολάς, τῇ ἰσχύϊ τοῦ πνεύματος, περιαιρήσας πορφύραν
ἐν ταῖς βαφαῖς, τῶν αἱμάτων σου ἐπέχρωσας.

Ὡς χρυσορρόας τις Νεῖλος, ρεῖθραιάσεων, πιστοῖς ὑπερ-
εκβλύζων, πολυχεύμονα πᾶσαν, τὴν κτίσιν καταρδεύεις,
Σπυρίδων· διό, θαυματόβρυτε ἅγιε, ἐπὶ τῆς μνήμης Στεφά-
νου ὑπερφυῶς, τὸν παράλυτον συνέσφιγξας.

Ὡσπερ οἱ Μάγοι τὰ δῶρα ποδηγετούμενοι, ἐκ παμφαοῦς ἀστέρος, τῷ ἐκ Παρθένου φύντι, προσήνεγκαν προσφόρως, οὕτω καὶ γὼ, κλιναυχῶς ἀνατίθημι, τὰς συντεθείσας ἐκ πόθου ὑμῖν ᾠδὰς, ἐξαιτῶν πταισμάτων ἄφεσιν.

Δόξα, ἦχος πλ. α'.

Πρωτομάρτυς Ἀπόστολε καὶ Πρωτοδιάκονε, ἡ πύλη τῶν Μαρτύρων, ἡ δόξα τῶν Δικαίων, τῶν Ἀποστόλων τὸ καύχημα· σὺ οὐρανοὺς ἐθεάσω ἀνεωγμένους ἐν τῷ σταδίῳ ἐστῶς· καὶ τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ, ἐκ δεξιῶν ἐστῶτα τοῦ ἀοράτου Πατρός· διὸ ὡς ἄγγελος ἐκλάμψας τῷ προσώπῳ, ἐν χαρᾷ ἀνεκραύγαζες ὑπὲρ τῶν λιθαζόντων· Μὴ στήσης αὐτοῖς τὴν ἁμαρτίαν ταύτην. Καὶ νῦν αἴτησαι, τοῖς ἐκ πόθου εὐφημοῦσί σε, ἴλασμον ἁμαρτιῶν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν, ὁ αὐτός.

Ἄκατάληπτον τὸ τελούμενον ἐν Βηθλεὲμ σήμερον μυστήριον! ὁ ἀόρατος ὁρᾶται· ὁ ἄσαρκος σαρκουῖται ὁ Λόγος παχύνεται· καὶ ὁ ὼν γίνεται ὁ Οὐκ ἦν. Παρθένος τίχτει ἐν σπηλαίῳ, βρέφος νέον, τὸν Πλάστην τῆς φύσεως· φάτινη ἐκτυποῦται, εἰς θρόνον ἐπουράνιον· κτήνη ἀπεικάζει, χερσὺβικὴν παράστασιν. Ποιμένες θαυμάζουσι· Μάγοι δῶρα προσφέρουσι· Ἄγγελοι ἀνυμνοῦντες λέγουσι· Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη· ἐν ἀνθρώποις γὰρ εὐδόκησεν, ἀναλλοιώτως ὁ Ἐμμανουήλ.

Δοξολογία μεγάλη καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν.

Τυπικά, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τῆς ἑορτῆς ἡ γ'. ᾠδή, καὶ τῶν ἁγίων ἡ ς'.

Προκείμενον· ἦχος πλ. δ'. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν.

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ.

Ὁ ἀπόστολος· Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, Στέφανος πλήρης πίστεως· ζῆτει τῇ β'. τῆς γ'. ἑβδομάδος τοῦ Πάσχα.

— 23 —

Ἀλληλούϊα· ἦχος α'. Ἐξομολογήσονται οἱ οὐρανοί.

Εὐαγγέλιον κατὰ Ματθαῖον· ζῆτει τῇ ιγ'. Κυριακῇ τοῦ Ματθαίου.

Κοινωνικόν· Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.